

Testamentul Maicii Teofana Mama lui Mihai Viteazu

La Sfânta Mânăstire Cozia, în pronaos, lângă mormântul lui Mircea cel Bătrân, este și mormântul Maicii Teofana. Am găsit pe internet testamentul ei și mă bucur să-l pot face cunoscut celor care sunt, într'un fel, fiii mei duhovnicești. După tragica moarte a lui Mihai Viteazul și după exilul doamnei Stanca și al copiilor ei, Tudora, mama sa, se călugărește la Cozia, care era un loc de liniste și de pază pentru cei necăjiți sau prigoniti:

„Eu, roaba Domnului Isus Hristos, călugărita Teofana, muma răposatului Mihail voevoda din Teara Românească, vietuit-am viata cestii lumi desartă... și înselătoare... și am petrecut lumeaste destul, în tot chipul în viata mea, până ajunsu și la neputinta bătrâneatelor mele și la slăbiciunea mea, în sfânta mânăstire, în Cozia la lăcuinta sfintei troite și la răpausul răposatului Mircea voevoda. Ți trăiiu de ajunsu și luaiiu și sfântul cin călugăresc drept plângerea păcatelor mele. Acus mă ajunse și vestea de săvârsirea zilelor drag fiului meu Mihail voevod de sârăcia doamna sa și a coconilor domniei lui prin țările străine. Fui de plângere și de suspine ziua și noaptea. După aceea, cu vrearea și cu ajutoriul Domnului din ceriu și cu rugăciunea cinstitilor părinti în zi și în noapte și plângerea mea și suspinele sârăciei lor din țările străine doară sventia lui din naltul ceriului au auzit și s'au milostivit de i-au scos din țările străine în teara de mostenire. Si mai vârtos au cugetat la svânta mânăstire în Cozia pentru bătrâna și jalnica lor maică. Ți deacă să adunară unii cu altii, mare plângere și suspin fu întru ei de jalea fiu său Mihail voevod și pentru patima lor ce-au pătimit prin țările străine doamna Stanca și fiusău Ion Nicola voevoda și fiiesa doamna Florica. Fu după aceea întrebarea întru jale, cine cum au petrecut. Grâi doamna Stanca: cum am pătīt noi, maică, să nu pată nime din ruda noastră. Dară molitva ta, maică, cum ai petrecut? Maica zice: cu mult foc de moartea fiu meu și de jalea domniilor voastre, iară de către svanta mânăstire, am har dragului Domn din cer și multumesc părintilor din svânta mânăstire c'am avut pace, răpaus și căutare de molitvele lor la nevoi a mea. Ziseră domnia lor: multumim și noi molitvelor lor pentru molitva ta căci ai avut căutare de ei. Zise Maica Teofana: pentru aceea, featele mele am făgăduit sventei mânăstiri doao sate în Romanati: Frăsineiu și Studenita pentru sufletul răposatului Mihail voevod și pentru sănătatea fiusău Nicolei voevod și pentru pomeana noastră și a tot neamului nostru să fiu pomeniti la toate sventele pomeni, ci și dumnezeasca liturghie, în vecie. Domnia lor ziseră: Noi bucuroase, cum ti le-au dat răposatul Mihail voevod, volnică esti, fie date și de noi și de Nicola voevod și de tot neamul nostru, în vecie, pentru pomeană, ca sa aibi molitva ta și de icea înainte milă și căutare până la moarte de molitvele lor.

Maica Teofana a fost înmormântată în anul 7114 de la Adam, adică 1605-1606 de la Hristos. Piatra i-a fost pusă de nepotii ei, doamna Florica și Nicolae Pătrascu.

O, dulce limbă românească!
Preot Gh. Calciu